

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 24.638 van 17 maart 2009
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Argentijnse nationaliteit te zijn, op 13 januari 2009 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 17 september 2008 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoeker ter kennis gebracht op 15 december 2008.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 10 februari 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 maart 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat G. HOVE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verblijft als profvoetballer in België van juni 2001 tot 19 november 2001, en van 2 februari 2003 tot 23 mei 2003. Hij verblijft telkens te De Pinte bij de familie T.

Op 15 mei 2008 komt verzoeker opnieuw België binnen.

Op 17 mei 2008 treedt hij in het huwelijk met F.T., van Belgische nationaliteit, bij wiens familie hij verbleef toen hij vroeger in België was.

Op 29 mei 2008 dient verzoeker een aanvraag tot vestiging in als echtgenoot van een Belg.

Op 17 september 2009 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing:

“In uitvoering van artikel 52, § 4, vijfde lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, aangevraagd op 29.05.2008 door (...) geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Uit de samenwoningcontrole blijkt dat het familielid niet op het grondgebied van de gemeente verblijft.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een eerste middel aan dat luidt als volgt:

“Eerste middel : Schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het redelijkheidsbeginsel onder de vorm van het proportionaliteitsbeginsel.

Doordat de bestreden beslissing stelt dat het grondgebied dient te worden verlaten. Terwijl er wel degelijk een bijzondere omstandigheid voorhanden is zodat de bestreden beslissing in strijd is met het redelijkheidsbeginsel en meer bepaald met het proportionaliteitsbeginsel

Verzoeker verblijft reeds sedert 2001 op zeer regelmatige tijdstippen in België. Bovendien is hij sedert 17 mei 2008 gehuwd met een Belgische onderdane.

Dat het hierbij niet enkel om trouwplannen maar om een huwelijk gaat. Dat gelet op deze beslissing het voor verzoeker onmogelijk is om met zijn gezin verenigd te zijn en te worden.

Dat alleen reeds om deze fundamenteel humanitaire redenen deze beslissing dient te worden vernietigd.

Het middel is gegrond.”

2.1.2. In de nota repliceert verwerende partij op de twee aangevoerde middelen samen dat artikel 40bis, § 2, 1° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat als familielid van de burger van de Unie wordt beschouwd, de echtgenoot, die hem begeleidt of zich bij hem voegt. De reden waarom de bestreden beslissing werd genomen, staat uitdrukkelijk te lezen in de bestreden beslissing en blijkt uit het relatieverlag van 27 augustus 2008, met name dat verzoeker en zijn Belgische echtgenote momenteel in Roemenië wonen omdat verzoeker er als profvoetballer speelt. Deze vaststelling wordt overigens niet door verzoeker betwist. Verzoeker kent de motieven van de bestreden beslissing zodat is voldaan aan de formele motiveringsplicht.

2.1.3. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is, wat in casu niet het geval is. Mede gelet op de analyse van het tweede middel, zie hierna, blijkt dat verzoeker met zijn betoog op generlei wijze een schending van het redelijkheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel als toepassing hiervan aannemelijk maakt.

Het eerste middel is ongegrond.

2.2.1. Verzoeker voert een tweede middel aan dat luidt als volgt:

“Tweede middel: schending van artikel 9, artikel 10, en artikel 40bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van

vreemdelingen, en van de motiveringsplicht zoals vastgelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur;

Zoals hierboven uiteengezet is de vreemdeling de echtgenoot van een in België. Het is een humanitair recht dat een gezin kan en mag worden verenigd. Verzoeker is derhalve een familielid van een Belgische onderdane. De echtgenote van verzoeker, van Belgische nationaliteit, is a fortiori gerechtigd om in België te verblijven. Het is dan ook evident dat haar echtgenoot gerechtigd is haar te vergezellen.

Ingevolge de formele en materiële motiveringsplicht dient elke overheidsbeslissing met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden, in de akte de feitelijke en juridische overwegingen te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Bovendien met deze motivering afdoende zijn.

De bestreden beslissing moet afdoend gemotiveerd zijn en dit is in casu geenszins het geval. Het begrip 'afdoend' vervangt in deze de oorspronkelijke omschrijving uit het wetsvoorstel die stelde dat duidelijk, nauwkeurig, volledig en waarheidsgetrouw vermeld dient te worden wat de juridische en feitelijke overwegingen zijn die aan de grondslag liggen van de betreffende beslissing (Opdebeek, I., en Coolsaet, A, Formele motivering van bestuurshandelingen, die Keure, Brugge, 1999, 143). In de beslissing, voorwerp van dit verzoekschrift, werd slechts een hele summiere motivering weergegeven, in strijd met de bovenvermelde artikelen.

Het middel is gegrond."

2.2.2. In de nota repliceert verwerende partij hetgeen wordt weergegeven onder nr. 3.1.2. van dit arrest.

2.2.3. Met betrekking tot de aangevoerde schending van de formele motiveringsplicht, dient erop te worden gewezen dat de in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: Wet van 29 juli 1991) neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht tot doel heeft de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de bestreden bestuurshandeling heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 verplichten de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerende motief aangeven op grond waarvan ze is genomen. In casu dient te worden vastgesteld dat in de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, met name artikel 52, § 4, vijfde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en naar het feit dat uit de woonstcontrole blijkt dat het familielid (verzoeker) niet op het grondgebied van de gemeente verblijft. Dienvolgens moet worden vastgesteld dat verzoeker niet duidelijk maakt op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Verzoeker uit voorts kritiek op de motieven van de beslissing en voert in feite tevens de schending van de materiële motiveringsplicht aan. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht komt het niet aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) toe om zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Verzoeker heeft een aanvraag ingediend als echtgenoot van een Belg. Bijgevolg is artikel 40bis, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet van toepassing, dat bepaalt dat als familielid van

een burger van de Unie wordt beschouwd, de echtgenoot die hem begeleidt of zich bij hem voegt. Artikel 40ter van de Vreemdelingenwet schrijft voor dat deze bepaling ook van toepassing is op familieleden van een Belg die hem begeleiden of zich bij hem voegen.

In de bestreden beslissing wordt vermeld dat verzoeker (het familielid van de Belg) niet op het grondgebied van de gemeente verblijft. Uit het administratief dossier blijkt dat deze vaststelling strookt met de stukken van het dossier, in het samenwoningverslag blijkt dat verzoeker en zijn Belgische echtgenote niet thuis waren omdat zij op dat moment in Roemenië woonden, waar verzoeker aan het werk is als profvoetballer voor een Roemeense club. Verzoeker betwist dit niet in het verzoekschrift. Bijgevolg werd in alle redelijkheid vastgesteld dat uit de woonstcontrole blijkt dat verzoeker niet meer in de gemeente verblijft en dat hem het verblijf van meer dan drie maanden niet kan worden toegestaan. De omstandigheid dat uit een woonstcontrole blijkt dat de aanvrager zich niet meer in de gemeente bevindt, volstaat immers om de aanvraag af te wijzen (cf. artikel 52, § 3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981).

De bestreden beslissing steunt op afdoende, pertinente, deugdelijke en ter zake dienende motieven.

Verzoeker zet de schending van de artikelen 9 en 10 van de Vreemdelingenwet niet met concrete gegevens uiteen. Dit onderdeel van het tweede middel is niet ontvankelijk.

Het tweede middel is, in de mate waarin het ontvankelijk is, ongegrond.

3. Uit het voorgaande blijkt dat de zaak slechts korte debatten heeft vereist. De verzoekende partij heeft geen middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien maart tweeduizend en negen door:

mevr. A. DE SMET, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

A. DE SMET.